

ת"פ 19263/05/14 - מדינת ישראל נגד אהוד הלפרין

בית משפט השלום בקרית

28 יוני 2016

ת"פ 19263-05-14 מדינת ישראל נ' הלפרין

לפני כבוד השופט יוסי טורס
המאשימה

נגד
הנאשם
אהוד הלפרין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עידן לוי

הנאשם: נוכח

ב"כ הנאשם: עו"ד עידן רז

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום וההליכים.

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק לעונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין").

2. העובדות פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת הדין ולצורך גזר הדין אפרט את הנחוץ בלבד. הנאשם מתגורר בבית משותף ברחוב שימקין בחיפה. ביום 22.5.13 הגיע למקום מר אהרון קליין (להלן - "המתלונן") וזאת על מנת לאסוף את בתו הקטינה שהתארכה אצל חברתה המתגוררת בבית המשותף. המתלונן החנה את רכבו באופן שחסם במעט את רכבו של הנאשם, והלך לקראת בתו. הנאשם ביקש

מהמתלונן להזיז את רכבו ומשהמתלונן לא עשה כן, סטר לו פעמיים. עקב כך נגרמו למתלונן שפשוף ושריטה בגשר האף, שהן חבלות של ממש.

3. בטיעוניו לעונש ציין ב"כ המאשימה את הערכים המוגנים שבבסיס העבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש והציע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר. בהקשר לעונש הראוי לנאשם, ציין כי עברו כולל הרשעות בעבירות אלימות ועל כן התבקש עונש הכולל מאסר בפועל ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ הנאשם ציין כי אין מדובר בעבירה שקדם לה תכנון ואף החבלה שנגרמה למתלונן קלה יחסית. משכך הוצע מתחם ענישה שגבולו התחתון מאסר מותנה בלבד. בהתייחס לעונש הראוי לנאשם ציין הסנגור כי חלפו מאז ביצוע העבירה כשלוש שנים ועברו של הנאשם אינו מצדיק כשלעצמו החמרה עד כדי עונש מאסר. ביחס לניהול ההליך, ציין הסנגור כי ההגנה ויתרה על העדת הקטינות וביקש לזקוף זאת לזכות הנאשם.

5. הנאשם ניצל את "דברו האחרון" להרחבת היריעה ואין מקום לפרט טיעונים אלו. עם זאת הוא ציין כי הרשעותיו נוגעות כולן לסכסוך השכנים הקיים בבית המשותף וטען כי סכסוך זה מעסיקו ממושכות וגורם לו סבל רב.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. זאת יש לעשות בהתאם לעקרון המנחה בענישה (הלימה); הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה; מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** הערכים שנפגעו במקרה זה ברורים ועניינם שלמות גופו, כבודו וביטחונו של המתלונן.

8. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** נסיבות האירוע אינן מעידות על תכנון מוקדם, אלא על עבירה ספונטאנית שבוצעה בשל כך שהנאשם לא שלט בעצמו ופנה לאלימות תחת הדברות. כמו כן, החבלה הייתה קלה, המתלונן לא נזקק לטיפול והנזק הגופני חלף. מנגד, אין להתעלם מהעובדה שהמתלונן הוכה בנוכחות בתו הקטינה.

9. **מדיניות הענישה הנוהגת:** בתי המשפט שבו וצינו כי חברתנו הפכה אלימה ועל בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור נגע האלימות. לאור כך נקבע שעל בתי המשפט להחמיר בענישה כלפי מבצעי עבירות

אלימות: ראה למשל ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

וכן ראו:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג וברח" (ע"פ 3573/08 עוואדרה נ' מדינת ישראל (13.4.10)).

10. הענישה המקובלת בנסיבות דומות לענייננו, נעה לרוב בין מאסר מותנה ועד עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות (ראה למשל: ת"פ (ראשל"צ) מדינת ישראל נ' אברהמי (3.1.13); ע"פ (מח' י-ם) 32637-08-10 אלבז נ' מדינת ישראל (13.1.13); ע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12 אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל (20.2.13); ע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11); ת"פ 9998-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (22.7.13)).

11. לאור כך, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו, נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו ויתר נסיבותיו האישיות. כן הבאתי בחשבון את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה - מעל שלוש שנים. מנגד, הבאתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הכוללות עבירות אלימות. הבאתי עוד בחשבון כי הנאשם בחר לנהל את הגנתו וממילא שלא הביע כל חרטה על מעשיו. מובן, שאין בכך להביא להחמרה בעונשו (סעיף 40א(6) לחוק העונשין), אך מנגד, אין הוא זכאי להקלה השמורה לאלו המקבלים אחריות למעשיהם ומודים בטעותם (סעיף 40א(4)).

13. שקלתי לאור כך בכובד ראש את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, ובסופו של יום סברתי כי נכון להימנע מכך. המעשה בגינו נותן הנאשם את הדיון חמור. כאמור, הוא סטר למתלונן על פניו, פעמיים, והכל בנוכחות בתו הקטינה. כל זאת על רקע ויכוח של מה בכך, אשר צריך היה לבוא על פתרונו בדרך תרבותית, תוך הבנה הדדית של הסיטואציה. דבר לא היה נגרע מהנאשם לו היה מניח למתלונן לאסוף את בתו כאשר רכבו חוסם אך במעט את חנייתו, שהרי מדובר בחסימה חלקית בלבד ולפרק זמן קצר ביותר. הפניה לאלימות ראויה לכל גינוי, אף אם סבר הנאשם כי המתלונן אינו מייחס

חשיבות ראויה לקניינו ולזכויותיו. בית המשפט אינו יכול לאפשר שימוש באלימות לצורך פתרון מחלוקות.

14. אומר גם, שאף אם המתלונן נהג שלא כדין בכך שחסם במעט את רכבו של הנאשם, אין הדבר "מתיר את דמו" והפניה לאלימות פסולה מכל וכל. ראו בעניין זה:

"אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (27.10.11)).

15. עם זאת, לעונש מאסר, ולו בעבודות שירות, תהא השפעה קשה על הנאשם, לאור גילו והתרשמותי ממנו במהלך הדיונים. הגם שלאור עברו הפלילי, ראוי היה להחמיר עם הנאשם, ולו על מנת להעביר מסר ברור ותקיף בדבר חומרת התנהגותו, סברתי כי ניתן להסתפק במקרה זה בעונש מותנה בצירוף ענישה כספית, תוך מתן דגש לרכיב עונשי זה.

16. לאור כך אני מטיל הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים את העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 2,000 ש"ח או 7 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת מס' 3) בסך 5,000 ש"ח. הסכום ישולם במזכירות בית המשפט עד יום 1.8.16 המאשימה תמציא למזכירות את פרטי חשבון הבנק של המתלונן.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

יוסי טורס , שופט